

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/25/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413200414
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413200414.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému X. H., Z.. X.X.XXXX, K. B. B. XX, o zaplatenie 1.013,44 eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 780,30 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 29.3.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi na náhrade trov konania 26,60 eura na náhrade trov právneho zastúpenia 66,45 eur k rukám zástupcu žalobkyne JUDr. Jána Šoltésa, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 17.1.2013 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 1 013,44 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 21.8.2009 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 101,34 eur.

Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. , Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, dňa 25.2.2009 uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 1797199, na základe ktorej mu poskytla úver, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 6 pravidelných mesačných splátok po 175,27 eur s dátumom splatnosti poslednej splátky 20.8.2009.

V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok nesplnil včas, čím sa dostal do omeškania. Žalobkyňi tak vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplatenie zostatku dlžnej istiny podľa identifikácie postúpenej pohľadávky vo výške 1 013,44 eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu na základe príslušných zmluvných ustanovení. Po postúpení predmetnej pohľadávky žalovaný svoj záväzok do podania žaloby neuhradil ani sčasti a je tak v omeškaní so zaplatením ako istiny vo výške 1 013,44 eur tak aj zmluvnej pokuty.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako postupcom a žalobkyňou dňa 7.12.2012 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške dlžnej istiny 1 013,44 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená na žalobkyňu.

S poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 sa domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania vo výške 9% ročne so zaplatením istiny 1 013,44 eur. V zmysle všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, je žalovaný v dôsledku omeškania s úhradami splátok úveru povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej čiastky.

Na preukázanie svojich tvrdení zástupca žalobkyne predložil súdu listinu označenú ako „Zmluva o pôžičke“ a zmluvu o postúpení pohľadávok z 7.12.2012.

V rámci prípravy pojednávania súd dňa 28.3.2013 doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal na pojednávaniach konaných 28.3.2014, 6.10.2015 a 18.3.2016 za splnenia podmienok ust. § 101 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorý na pojednávania bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' opakovane ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a o odročenie pojednávani nepožiadal. Žalovaný sa na pojednávania konané 6.10.2015 a 18.3.2015 aj napriek včasnému a riadnemu doručeniu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, o odročenie pojednávani nepožiadal.

Zástupca žalobkyne v priebehu konania písomnými podaním z 27.3.2014 poukázal na prehľad obrátov na úverovej zmluve č.1797199, ktorý v písomnej forme spolu s podaním predložil. Podaním doplnil svoje tvrdenia v žalobe tak, že žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 1 502,32 eur, že dátum splatnosti prvej splátky podľa čl. 6 bod 6.1., 6.2. a 6.4. všeobecných obchodných podmienok pripadol na 20.3.2009 a dátum splatnosti poslednej 6. splátky na 20.8.2009, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Od 21.8.2009 je teda žalovaný v omeškaní. Uviedol, že žalobou uplatnená pohľadávka vo výške 1 013,44 eur predstavuje rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky voči žalovanému 1 273,33 eur a poplatkami a pokutami vo výške 259,89 eur, ktoré nie sú predmetom žaloby.

Žalovaný na pojednávani konanom 28.3.2014 uviedol, že zmluvu, o ktorú žalobkyňa opiera žalobu, uzavrel ako podnikateľ - živnostník. To podľa jeho názoru jasne vyplýva aj zo zmluvy predloženej žalobkyňou, na ktorej je jeho podpis. Zmluvu uzatváral niekde v predajni v Kežmarku. Presne si nepamätá. Po uzavretí zmluvy zaplatil len akontáciu vo výške 450 eur, nič navyiac. Televízor, na ktorý mu úver bol poskytnutý, nikdy nedostal. Preto sa tým ďalej už nezaoberal. V novembri 2009 bol v Anglicku. Uviedol, že pokiaľ bude mať televízor, je ochotný jeho cenu zaplatiť. Nie však ďalšie navýšenia, ktoré žalobkyňa požaduje.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd aplikujúc cit ust. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku považoval za preukázané nasledovné skutočnosti:

Z písomnej zmluvy o pôžičke predloženej žalobkyňou vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, dňa 25.2.2009 uzavrela so žalovaným ako fyzickou osobou, ktorá v tom čase bola živnostníkom s IČO: 43703402 zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala žalovanému poskytnúť pôžičku za účelom kúpy televízora zn. Samsung PS42A456 v kúpnej cene 1.271 eur. Zo zmluvy vyplýva, že akontácia predstavovala 30% kúpnej ceny, t.j. 450,70 eur, a pôžička (finančné plnenie) 820,30 eur. Celková suma pôžičky bola v zmluve dohodnutá na 1 502,32 eur, celková suma pôžičky bez poistenia tiež na 1 502,32 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť spoločnosti 6 mesačných splátok po 175,27 eur, s poistením 6 splátok v tej istej výške. Zmluva obsahuje ďalej údaje o termíne konečnej splatnosti pôžičky 6 mesiacov, o ročnej úrokovej sadzbe 58,82 %, o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN) 58,82 %, a o priemernej hodnote RPMN 49,23 %. Podľa zmluvy jej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky s tým, že zadná strana zmluvy obsahuje podmienky označené ako „Podmienky k zmluve o pôžičke,“ (ďalej len všeobecné obchodné podmienky).

Z prehľadu úhrad predloženého žalobkyňou vyplýva, že akontácia vo výške 450,70 eur bola zaplatená 25.2.2009. Podľa prehľadu žalovaný za obdobie od 25.2.2009 do 30.11.2012 poukázal iba jednu úhradu vo výške 40 eur, a to 20.4.2012. Prvá splátka vo výške 175,27 eur podľa prehľadu bola splatná 20.6.2009, ďalšie v tej istej výške pravidelne vždy do 20. dňa v mesiaci s tým, že posledná splátka bola splatná 20.11.2009. Výška pohľadávky voči žalovanému k 10.3.2011 je vykazovaná v sume 1 273,33 eur. Výška dlžnej istiny po odpustení pokút a poplatkov vo výške 259,89 eur k 10.3.2011 sumou 1 013,44 eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok predloženej žalobkyňou súd ďalej zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, uzavrela so žalobkyňou 7.12.2012 zmluvu o postúpení pohľadávok. Podľa bodu 2.2. zmluvy celková suma postupovaných pohľadávok podľa zmluvy bola uvedená na odovzdanom nosiči, ktorý obsahovala dáta o pohľadávkach aktuálne k 1.12.2012. Podľa bodu 2.3. zmluvy pohľadávky sa postupujú spolu so všetkými právami a výhodami, ktoré sa k nim viažu alebo ktoré vznikajú vo vzťahu k pohľadávkam. Za tým účelom sa každá pohľadávka postupuje s príslušenstvom pohľadávky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, tzn. k 25.2.2009 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 25.2.2009, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd v prejednávanej veci na základe výsledkov vykonaného dokazovania prijal záver, že zmluva o pôžičke z 25.2.2009 je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zmluva o úvere), teda že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, zmluvu o úvere uzavrela ako veriteľ (dodávateľ služby) a žalovaný ako spotrebiteľ.

Tu súd uvádza nasledovné:

Podľa výpisu z obchodného registra Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, je právnickou osobou, ktorej jedným z predmetov podnikania bolo poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spoločnosť spĺňala charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Pokiaľ ide o žalovaného, definícia spotrebiteľa v Občianskom zákonníku je síce podobná definícii spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, definícia v Občianskom zákonníku je však z pohľadu možnosti príp. simulácie postavenia tzv. nespotrebiteľa prísnejšou. Kým zákon o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľa považuje fyzickú osobu, ktorej bol úver poskytnutý na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (a contrario, tzn. nespotrebiteľom je dlžník, ktorému úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania), výkladom definície v Občianskom zákonníku možno dospieť k tomu, že tzv. nespotrebiteľom je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovaru alebo služieb vstúpila konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa doterajšej súdnej praxe pochybnosti o nespotrebiteľskom charaktere zmluvy treba vždy odstrániť spôsobom známym pre dôkazné bremeno, čo znamená, že aj nespotrebiteľský charakter zmluvy musí byť bezpečne preukázaný. Dôkazné bremeno na preukázanie tzn. nespotrebiteľského charakteru zmluvy má dodávateľ (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Trnave z 23.2.2010 č. k. 10CE/5/2010, z 31.5.2010 10CoE/70/2010 a ďalšie).

V prejednávanej veci zástupca žalobkyne v podaní z 24.1.2013 uviedol, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovanému úver na základe zmluvy z 25.2.2009 poskytla ako fyzickej osobe, bez ďalšieho. Neskôr, v reakcii na tvrdenie žalovaného na pojednávaní 28.3.2014, že zmluvu uzavrel ako živnostník - podnikateľ, v podaní z 20.8.2014 uviedol, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako podnikateľský subjekt Patrik Ohalek, miesto podnikania Bušovce 64, IČO: 43 703 402.

Podľa internetového výpisu zo živnostenského registra žalovaný v čase uzavretia zmluvy o úvere bol držiteľom živnostenského oprávnenia v predmete podnikania montáž, rekonštrukcie a údržba elektrických zariadení s obchodným menom Patrik Ohalek, miesto podnikania Bušovce 64, IČO: 43 703 402. Taktiež zmluva o úvere obsahuje údaje o tom, že žalovaný v čase uzatváranie zmluvy bol živnostníkom s uvedeným IČO. Tieto skutočnosti však ešte sami o sebe bez ďalšieho nepreukazujú, že žalovaný do postavenia dlžníka v súvislosti s kúpou televízora na základe zmluvy o úvere z 25.2.2009 vstúpil konaním v rámci uvedeného predmetu svojej podnikateľskej činnosti (v rámci uvedenej živnosti). Bolo predovšetkým na žalobkyni ako právnej nástupkyňi pôvodného veriteľa, aby uviedla a bezpečne preukázala tzv. nespotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy o úvere. Zástupca žalobkyne v konaní neuviedol a vykonaným dokazovaním nevyšli najavo žiadne skutočnosti, z ktorých by tzv. nespotrebiteľský charakter zmluvy o úvere v prejednávanej veci bezpečne vyplýval. Súd len dodáva, že aj keď v danej veci tvrdenia účastníkov o uzavretí zmluvy žalovaným ako podnikateľom (ktoré iba sami o sebe bez ďalšieho nepostačujú na preukázanie nespotrebiteľského charakteru zmluvy) boli zhodné, súd ich nemohol považovať za preukázané z dôvodu, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania o nespotrebiteľskom charaktere zmluvy mal závažné pochybnosti, a ani žalovaný v tomto smere neuviedol žiadne ďalšie tvrdenia.

Za danej dôkaznej situácie súd preto prijal záver, že žalovaný v prejednávanej veci spĺňal charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd vo vzťahu k tvrdeniam samotného žalovaného o tzv. nespotrebiteľskom charaktere zmluvy len dodáva, že žalovaný v postavení spotrebiteľa ako slabšia strana zmluvného vzťahu požíva väčšiu právnu ochranu ako v postavení tzv. nespotrebiteľa.

Podľa §4 ods.1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- e) celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, ktoré sa vzťahujú napôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 25.2.2009 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), avšak bez uvedenia výšky celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva o úvere ďalej neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch), a tiež adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu (§ 4 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch).

Vychádzajúc z citovaného ust § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak na základe zmluvy spotrebiteľovi úver nebol poskytnutý a nezačal ho čerpať, alebo ak spotrebiteľovi nebol dodaný tovar alebo služba. V prejednávanej veci žalovaný síce tvrdil, že televízor mu nebol dodaný. Na toto svoje tvrdenie však neoznačil žiadne dôkazy a vykonaným dokazovaním pravdivosť tohto tvrdenia nebola preukázaná. Zo zmluvy o úvere vyplýva opak. Žalovaný svojím podpisom na zmluve osobitne prevzatie tovaru špecifikovaného v zmluve potvrdil. Na úver 20.4.2012 poukázal úhradu 40 eur, čo spochybňuje jeho tvrdenie, že keďže mu televízor nebol dodaný, na úver nič neuhrádzal. Žalovaný nevedel uviesť, kde zmluvu o úvere uzatváral, resp. od koho televízor kúpil. Zo zmluvy o úvere predajca tiež nie je zrejmý. Za takejto dôkaznej situácie súd vychádzal zo záveru, že žalovaný tovar prevzal, a keďže medzi účastníkmi nebolo sporné, že úver žalovanému bol poskytnutý, súd zmluvu o úvere považoval za platnú. Podľa cit. ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver

však vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí zmluvy o úvere súd považoval za bezúročný a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

Zmluva o úvere síce obsahuje údaj o RPMN vo výške 58,82 %, ako aj údaj o celkovej sume pôžičky 1 502,32 eur, avšak bez uvedenia celkových nákladov, ktoré mal žalovaný za poskytnutie peňažných prostriedkov zaplatiť.

Podľa ust. § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Pojmy celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť nie sú totožné. Celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ za úver zaplatiť, je súčet celkovej výšky nákladov spotrebiteľského úveru a ostatných nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

V prejednávanej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere je iba uvedené, že pôžička ako finančné plnenie je 820,30 eur a celková suma pôžičky (aj bez poistenia) je 1 502,32 eur. Ďalej je v zmluve uvedený údaj o počte mesačných splátok 6 a o výške jednej mesačnej splátky je 175,27 eur. Uvedená suma celkovej pôžičky 1 502,32 eur pritom ani nezodpovedá násobku počtu v zmluve uvedených splátok a ich výšky (6 x 175,27 eur = 1 051,162 eur). Z takéhoto dojednania nijako nie je možné vyvodit', aká je celková výška nákladov žalovaného ako spotrebiteľa spojených s predmetným spotrebiteľským úverom, Súd dáva do pozornosti, že podľa čl. 6 bod 6.3 všeobecných obchodných podmienok v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Zo zmluvy vôbec nie je tiež zrejmé, aká výška tohto úroku, aká výška istiny a aká výška poplatku pripadá na dojednanú mesačnú splátku 175,27 eur.

Majúc na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmluve je tento údaj uvedený ako 6 mesiacov. V zmluve pritom nie je vôbec uvedená splatnosť jednotlivých splátok. Úpravu splatnosti splátok obsahujú iba drobným takmer nečitateľným písmom vyhotovené všeobecné obchodné podmienky, podľa ktorých prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak (čl. 6 bod 6.4). Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. 6. bod 6.2). Za tohto stavu bolo pre žalovaného iba z údajov v zmluve o konečnej splatnosti 6 mesiacov za situácie, že násobok počtu splátok a ich výšky ani nezodpovedá celkovej sume pôžičky, ako aj z drobných nečitateľným písmom vyhotovených všeobecných podmienok objektívne nemožné vyvodit', dokedy mal zaplatiť prvú splátku a kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, tzn. dokedy bude zmluva trvať. Navyiac, splatnosť prvej splátky ako aj splatnosť poslednej splátky uvedená v prehľade úhrad predloženom žalobkyňou ani nezodpovedá ustanoveniam všeobecných obchodných podmienok.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania o úrokoch z úveru v zmluve z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (58,82%).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod) .

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009z 31.7.2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 59/2014 z 28.4.2005 a pod).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka vo februári 2009 bola 9,5780 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou požadovaný úrok je niekoľko násobne vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 58,82 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

Vzhľadom na uvedený skutkový a právny stav z prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanému na základe zmluvy o úvere finančné plnenie vo výške 820,30 eur, a že žalovaný z týchto finančných prostriedkov vrátil iba 40 eur. Žalovaný nespochybnil prehľad úhrad predložený žalobkyňou. Súd žalovaného preto zaviazal zaplatiť žalobkyni nevrátenú istinu poskytnutého úveru vo výške 780,30 eur (820,30 eur - 40 eur) a žalobu v prevyšujúcej časti, tzn. ohľadne istiny úveru vo výške 233,14 eur (1 013,44 eur - 780,30 eur) ako nedôvodnú zamietol.

Súd mal za to, že aktívna legitímácie žalobkyne na uplatnenie nároku na vrátenie istiny úveru vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 7.12.2012 vrátane predloženej prílohy.

Žalobkyňa žalobou požadovala zaplatenie aj úrokov z omeškania so zaplatením istiny vo sume 1 013,44 eur vo výške 9% ročne od 21.8.2009 do zaplatenia. Súd žalobu aj ohľadne tohto príslušenstva istiny vo výške 1 013,44 eur považoval za dôvodnú iba čiastočne.

Zo zmluvy o úvere ako aj z výsledkov vykonaného dokazovania nie je možné vyvodit' splatnosť jednotlivých splátok úveru. Preto súd vychádzal z ust. § 564 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník

povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Za prvé v konaní preukázané požiadanie veriteľa o plnenie súd považoval doručenie žaloby žalovanému dňa 28.3.2013. Preto súd žalobkyni priznal úroky z omeškania odo dňa 29.3.2013 vo výške 5,75% ročne, ktorá zodpovedá výške úrokov určenej ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/2005 Z.z. znení účinnom k prvému dňu omeškania žalovaného v peňažnom dlhom (5 percentuálnych bodov + 0,75 % úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania). V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne príslušenstva žalovanej istiny súd zamietol.

Pokiaľ ide o žalobou uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 101,34 eur za omeškanie so splátkami úveru s poukazom na čl. 12 bod 12.2. všeobecných obchodných podmienok (10 % z dlžnej splátky), súd v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Vychádzajúc cit. ust. § 544 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti je možné dojednať len písomne. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty opieral o dojednanie v čl. 12 bod 12.2. všeobecných obchodných podmienok. Tu súd v celom rozsahu poukazuje na doterajšiu judikatúru, podľa ktorej dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok (porovnaj Nález ÚS ČR z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31.5.2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná čiastočne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného predstavuje 70% : 30% (780,30 eur : 334,48 eur). Po odpočítaní neúspechu žalobkyne tak prislúcha právo na náhradu trov konania vo výške 40% z celkových trov účelne vynaložených na uplatnenie práva.

Zástupca žalobkyne požadoval náhradu trov konania špecifikovaných v žalobe vo výške 165,70 eur. Súd žalobkyni priznal náhradu súdneho poplatku za žalobu vo výške 26,60 eur (40 % z 66,50 eur). Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia súd vychádzal z 2 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie veci, podanie žaloby) pri hodnote 1 úkonu 61,41 eur a 2x režijný paušál po 7,81 eur, čo spolu s 2% DPH predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 166,12 eur. Súd tak žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 66,45 eur (40% zo sumy 166,12 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.